

ОБОБЩАВАЩО ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА И ОТГОВОРИ НА ЧАСТ ОТ ПОСТАВЕНИТЕ ВЪПРОСИ

Ще се опитам да бъда много кратък и да подчертая следното: благодаря за изразената подкрепа; благодаря и за изразените становища, мнения, препоръки. Аз внимателно следя това, което се казва, и в част от тези становища виждам необходимостта и от следващи стъпки, включително, разбира се, промени и от гледна точка на Устройствения правилник на Министерството, и от гледна точка на действащата нормативна уредба.

Но кое е по-важното, което ми се иска да отбележа? Вие сте запознати, или поне част от Вас са запознати вече, с решение за Плана за развитие на въоръжените сили 2014 и съответно позиции, които вече съм изразил, и те са в следното, най-общо казано: в момента нямаме и не бива според мен да имаме отказ от реформа, въпреки съзнанието, че тази дума е натоварена с много силен негативизъм, особено в Българската армия. Аз продължавам да твърдя, че няма по-реформирана за последните 23 години система от отбранителната система, и в частност – въоръжените сили. Просто няма по-реформирана. За съжаление, винаги тази реформа се е свеждала до съкращаване на числен състав. Тя не върви паралелно със създаване на нови способности, модернизация, превъоръжаване. И на всичкото отгоре, аз съм съгласен тук по отношение и на оценката Ви за военната експертиза. Военнослужещите в армията бяха превърнати само в обект на тази реформа, те не бяха субект. Те отсъстваха от процеса на формиране на решенията, включително, разбира се, и по всички тези прегледи, за които Вие споменахте. Това го отбелязвам като един огромен недостатък на системата и едно от нещата, които подчертах при стъпване в длъжност - това е желанието да върнем баланса между гражданата и съответно военната експертиза. На тази основа стъпихме и тогава, когато отчитяхме предложенията за промени в Плана за развитие на въоръжените сили. Там наистина правим промени, а не отказ. И тези промени са свързани основно с отмяна или съответно отлагане на част от тези действия, които са били предвидени по Плана.

Реорганизирането на бригадата „Специални сили“. Аз така и не успях да намеря нито един убедителен аргумент защо е трябвало да бъде трансформирано формирането от бригада в полк. Освен едно внушение, което не успях да видя някъде разписано, че след като имаме две бригади, не бива да имаме трета. Т.е. с две механизирани бригади защо да

имаме трета бригада, която да бъде бригадата „Специални сили“? Вижте, това е в противовес на всичко онова, което има в страните членки на НАТО, където се разчита на бригадата „Специални сили“, т.е. на способностите, които притежават специалните сили и където се развиват тези способности, ние отиваме на съкращаване на числен състав там и съответно трансформация. Така че това го отменихме като намерение, отменихме закриването на базата в Безмер, съответно правим необходимите стъпки за възстановяване на военното формиране във Враца. Там стойността, вече имаме разчети, в понеделник предстои заседание на Съвета по отбрана, стойността е в рамките на 6 до 7 милиона лева. Като най-напред, разбира се, ще започнем само с щабния елемент, след това със съответно другите длъжности, минаваме през състав от 250 човека, за да видим по-нататък дали е необходимо повече и как ще изглеждат финансовите разчети.

Спряхме и съответно закриването на базите в бригада „Логистика“ аз вече имах възможност да кажа. Огромно количество боеприпаси, които е трябвало да бъдат унищожени или продадени, или изтеглени, за да могат да се съкратят и съответно базите, и съответно числеността на хората, които са заети в тях. След като не са изтеглени тези количества, стои въпросът можем ли да отидем на закриване на базите? Очевидно не, защото някой трябва да носи тази отговорност, някой трябва да ги пази, някой трябва да поддържа тези бази. 9 хиляди тона боеприпаси, над 9 хиляди тона. Всички Вие тук си давате повече и по-добре от мен сметка какво означава това. Но така или иначе това са стъпки, които вече са предприети.

Сега имаше няколко базисни констатации, с които аз съм съгласен и държа да подчертая. Трайността на решенията в областта на отбранителната политика. За мен гаранцията е високата степен на съгласие тогава, когато се взема решението. Не само в рамките на парламента, защото това е условие пред скоби. Съгласие между хората, които участват във формирането на съответните решения, включително между ето такива форуми, неправителствени организации, обществени съвети, ръководство – политическо, военно на въоръжените сили. Само високата степен на съгласие, ако не консенсусът, което е най-доброто, разбира се, но високата степен на съгласие осигурява трайността на решенията в областта на политиката за отбрана.

Закон или закони за отбраната и въоръжените сили? Аз съм привърженик на закони и съм го казвал няколко пъти. Закон за въоръжените сили устройствен, Закон за отбраната, включително, разбира се, ясно дефиниране на елементите на отбранителната системата, взаимоотношенията, механизмите, функционирането на отбранителната система, описването на ресурсите, на които се разполага, и, естествено, трябва да има един по-прецизен закон за, образно казано, военен резерв. Като казвам „военен резерв“, да кажа, че от есента на тази година стартира и програмата в средните училища за военна подготовка, начална военна подготовка. Те, за съжаление, са в границите на 5 часа, така че сами разбирате, че това е нищожно малко, но това е, което е постигнато като съгласие между Министерството на отбраната и Министерството на образованието. Аз имах възможност, сега ще кажа нещо по отношение на този смесен тип или на наборната армия – тогава, когато въвеждахме професионалната армия, да говоря с ученици в горните класове, които разглеждаха като силно неприемливо въвеждането на военното обучение като задължителен предмет. Но повече от 90% от учениците бяха съгласни да участват, включително и в летни лагери, ако е свободноизбираем предмет, т.е. няма го елемента на задължителност, има възможността за избор и повече от 90%, това бяха ученици от 11-ти, 12-ти клас, които, в различни училища, в различни региони, казаха „Да“. Което означава да провокираме интереса към подобно обучение. Аз в някаква степен съм привърженик на това. Разбира се, включително придобиването на умения, познания за реакция в кризисни ситуации, екстремални условия.

Сега по отношение на това, което каза г-н Велчев, аз зная много пъти е ставало дума за наборната военна служба, съответно смесения тип, но нека да кажа – към 2006 г., когато стартира процесът на въвеждане на професионалната армия, имахме малко над 100 хиляди младежи, подлежащи на задължителната наборна военна служба, които нямаше къде да реализират това свое задължение и което, предвид факта, че беше задължение, им пречеше в тяхната по-нататък реализация, включително в образованието, включително в пътуването в чужбина, включително в тяхната кариера в чужбина, ако те не са отслужили. Правихме и бяха търсени много опити да се увеличават критериите за освобождаване от задължителна военна служба и въпреки всичко, г-н Велчев, имаше между 10 и 15 хиляди младежи, които подлежах на такава служба, които не можеха да бъдат освободени, които не можеха да бъдат отлагани. Знаете, че има един минимум на военната служба като срок,

под който просто беше абсурдно да се пада. Тези 6 месеца за висшето образование и 9 месеца за средното образование. Дори и да бяхме паднали на 6 месеца за всички, пак това прави общо взето проблем от гледна точка на смесената служба. И сега да кажа - аз не приемам предложението, което тогава се лансираше в последните седмици, за откупуване от военна служба, защото намирам, че това е, нека да кажа така, неуместно. Така, това беше изходната позиция, от която трябваше да се вземе решението и съответно решението беше намерено в изцяло професионализацията на Българската армия.

Дали темата звучи академично? Да. В някаква степен съзнателно беше избрана такава тема като начало на този форум и съответно на нашите дискусии. Без ограничението на конкретизирането, дава възможност за повече мнения и за по-широки съждения от гледна точка на включването в дискуссионния форум. Аз си давам сметка, че наистина тя е доста рамкова и изисква много време, но това е все пак основата, на която можем да разменим мнения като начало на дискусиата, разбира се.

Що се отнася до недостатъчната натренираност по отношение на авиация, тук не споря. Аз съм абсолютно убеден, че това е така. Тогава, когато имате 160 часа изисквания за среден нальот, а имате между 30 и 50 часа, за да не говоря за летци, които имат 2 часа на година, сами разбирате, че това е информация, която даже и не може да бъде коментирана. Аз съм съгласен с мнението и на ген. Цветков, и на ген. Манев, че паралелно с усилията за закупуване на нов тип самолет, трябва да вървят и усилията и осигуряването на средства за поддържането на това, което имаме. Впрочем това са и част от указанията, които съм дал по отношение на дейността на командването на ВВС и съответно на Щаба на отбраната. Поддържане в летателна годност, модернизация и тъй като тук е ген. Тихинов, да кажа, че очаквам след актуализацията на бюджета, да бъдат осигурени първата част от необходимите средства за модернизацията на авиониката на изстребителите. Това са 30 милиона за освобождаване на радиочестотния спектър и съответно пренастройване на системите или закупуване на допълнителни компоненти. За да няма конфликт между честотите, на които работят изстребителите и съответно скоростните влакове, защото ние ако не бяхме намерили това решение, от есента или трябваше да откажем въвеждането в експлоатация на скоростната отсечка „Пловдив-Свиленград“, или трябваше да приземим изстребителите образно казано.

Очаквам сега следващата седмица на извънредно заседание на правителството да бъде одобрена актуализацията на бюджета, да влезе следващата седмица за гледане в Народното събрание и всъщност до края на тази сесия да имаме решенията за актуализация.

Намеренията за отмяна на допълнително въведеното условие – благодаря на полк. Милушев. Нуждаем се от тази подкрепа, защото изведнъж се оказа, че има доста противници на тази идея. За мен не е особено убедително и неизвестно защо, защото допълнително въведеното условие за навършване на 52-54 години и съответно 42-44, някак си не виждам да тежи на бюджет или на система и с какво ощетява останалите хора в страната тогава, когато примерно бъде отменено това допълнително въведено условие. Аз лично наистина не виждам достатъчно убедителни доказателства. Да се надяваме, че то ще бъде наистина възприето от правителството, когато се прави съответно промяната в кодекса за социалното осигуряване, ще получим необходимата подкрепа в парламента, за да бъде отменено. Едно условие, което наистина създаде напрежение в армията и което изведе военнослужещите на улицата, образно казано, за да протестират срещу отнемане, поредното отнемане на права.

Възстановяването на дирекция „Социална политика“ – категорично. С новия Устройствен правилник, разбира се, ще го направим.

Ами това е най-накратко, което исках да коментирам, така че благодаря Ви за вниманието!